

Список використаних джерел:

1. Адельсеитова Э.Б., Джемілева Л.М. Забезпечення конкурентоспроможності туристичної фірми на основі якості турпродукту /Адельсеитова Э.Б., Джемілева Л.М.// Культура народів Причорномор'я. – 2012. – №236. – С.10-13. – Режим доступу: <http://infotour.in.ua/adelseitova2.htm>.
2. Лужанська Т.Ю., Костенко С.А., Катц Е.Б., Будкевич Г.Б. Оцінка та напрямки удосконалення конкурентоспроможності туристичних підприємств [Електронний ресурс]/ Лужанська Т.Ю., Костенко С.А., Катц Е.Б., Будкевич Г.Б. // Економичний форум – 2015. – № 4. Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/luzhanska.htm.
3. Сидоренко І О. Конкурентоспроможність туристичних підприємств в Україні [Електронний ресурс] / І. О. Сидоренко // Економіка. Управління. Інновації. – 2012. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2012_1_51.pdf.

Шацька З.Я., к.е.н., доцент,

Семко В.В., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Інноваційні технології – це вдосконалені або радикально нові технології, які істотно поліпшують умови виробництва або самі виступають товаром; це нова ідея, пристрій або спосіб [1]. Однак, інновації також часто розглядаються як застосування більш ефективних рішень, що відповідають новим вимогам, несформованим потребам або існуючим потребам ринку [2].

Аби підприємство зайняло на ринку провідні позиції, підвищувало якість продукції та прибутковість, воно не може не зважати на такий суттєвий чинник, як впровадження нових технологій. Варто зазначити, що питання впровадження інновацій для України є досить актуальною проблемою, оскільки показники наукомісткості вітчизняної промисловості суттєво нижчі, ніж у країнах ЄС та США, незважаючи на високий науковий потенціал.

Таблиця 1

Витрати на інноваційну діяльність в Україні, млн. грн.

Рік	Дослідження і розробки	Придбання нових технологій	Придбання машин обладнання та програмного забезпечення	Інші витрати	Загальна сума витрат
2010	996,4	141,6	5051,7	1855,8	8045,5
2011	1079,9	324,7	10489,1	2440,2	14333,9
2012	1196,3	47,0	8051,8	2185,5	11480,6
2013	1638,5	87,0	5546,3	2290,9	9562,6
2014	1754,6	47,2	5115,3	778,8	7695,9

Наприклад, з вищеподаної таблиці можна зробити висновки, що протягом останніх 5 років відбувався спад інноваційної активності держави.

Нинішня економічна ситуація в Україні характеризується низьким рівнем використання наукових знань та вкрай повільним нарощуванням інноваційного виробництва [4]. І це незважаючи на те, що Україна належить до восьми держав світу, що мають необхідний науково-технічний потенціал для створення й виробництва найсучасніших моделей авіаційної техніки, входить до десятки найбільших суднобудівних держав світу, а вітчизняна продукція машинобудування займає одне з провідних місць у Європі – за загальним рівнем інноваційної активності Україна значно відстає від країн Європейського Союзу. Причиною цьому є цілий комплекс проблем різного характеру, який склався історично і посилюється за останній рік серйозною політичною нестабільністю [5].

Впровадження нових технологій на підприємстві завжди є досить тривалим та тяжким процесом, що передбачає наявність низки проблем. Основними зовнішніми перешкодами для впровадження інновацій на вітчизняних підприємствах є недосконала нормативно-правова база держави,

перш за все – недоліки у податковому, митному та антимонопольному регулюванні інноваційної діяльності, необхідність посилення захисту прав інтелектуальної власності, тощо.

Внутрішніми проблемами впровадження інновацій на вітчизняних підприємствах є наступні:

- обмеженість фінансових ресурсів підприємства, яка часто пов'язана із суттєвою капіталомісткістю впровадження нових технологій. Для вирішення цієї проблеми потрібно: акумулювати кошти із зовнішніх джерел, використовувати нерозподілений прибуток підприємства, фінансувати інноваційні проекти за рахунок бюджетних коштів держави, створювати та брати участь у інвестиційно-інноваційних кластерах тощо;

- інформаційна обмеженість щодо вітчизняного та іноземного досвіду з впровадження нових технологій, яка вирішується шляхом активного обміну досвідом щодо інноваційної діяльності між суб'єктами господарювання через проведення різноманітних виставок, конференцій, симпозіумів, ярмарків тощо;

- ризикованість впровадження інновацій, що передбачає недоотримання очікуваного результату від впровадження нових технологій. Її можна знизити завдяки розробленню та впровадженню дієвої системи гарантування та страхування ризиків;

- невідповідний рівень кваліфікації кадрів. Для цього потрібно запроваджувати принципово нові освітні програми з підготовки фахівців із інноваційної діяльності, а також створювати комплексні програми із підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації персоналу як на рівні окремого підприємства, так і на загальнодержавному рівні;

- суб'єктивне уявлення про значення нових технологій у підприємстві, яке полягає в недовірі до інноваційного продукту як зі сторони підприємства-виробника, так і зі сторони споживача [3].

- Напрямами вирішення даної проблеми є перейняття досвіду інших суб'єктів господарювання щодо просування нових товарів на ринку, тощо.

Отже, для підвищення ефективності діяльності вітчизняних високотехнологічних підприємств необхідно визначити чіткі економічні пріоритети держави в інноваційній діяльності та розробити дієві механізми партнерства із бізнесом, а діяльність окремого підприємства спрямувати на інноваційний розвиток.

Список використаних джерел:

1. Merriam-Webster [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/innovation>
2. Maryville, S (1992). «Entrepreneurship in the Business Curriculum». Journal of Education for Business. Vol. 68 No. 1, pp. 27–31.
3. Кулиняк І. Я. Проблеми впровадження інновацій на вітчизняних підприємствах та напрямки їх вирішення / І. Я. Кулиняк, О. – І. М. Демків // Управління інноваційним процесом в Україні: проблеми комерціалізації науково-технічних розробок / Національний університет «Львівська політехніка» та ін. – Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2012. – С. 161–162.
4. Державна служба статистики України: статистична інформація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Тюха І. В., Кузнецова В. А. Проблеми інноваційної діяльності в Україні та на вітчизняних підприємствах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4545>

Янковець Т.М., к.е.н., доцент,

Черней А. І., студентка,

Київський національний університет технологій та дизайну

МЕТОДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Кожна компанія закріплює в колективі певні, властиві виключно даній команді фахівців, корпоративні цінності. Вони можуть залежати від роду